

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **L.P.**, bytem ■■■, zastoupeného JUDr. Vladimírem Kašparem, advokátem se sídlem Na Poříčí 116/5, 460 01 Liberec 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, za účasti osoby zúčastněné na řízení **RWE GasNet, s.r.o.**, IČ 27295567, se sídlem Klíšská 940, 401 17 Ústí nad Labem, zastoupené Mgr. Kamilem Stypou, advokátem se sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2013, č. j. OÚPSŘ 318/2013-333,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 8. 11. 2013, č. j. OÚPSŘ 318/2013-333, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osobě zúčastněné na řízení s e náhrada nákladů řízení n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 2. 7. 2013, č. j. SUSD/7120/148770/12-Lá. Výrokem I. označeného rozhodnutí došlo podle § 24 odst. 2 písm. a) zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění účinném do 31. 1. 2013, ve prospěch ■■■, s.r.o. (osoba zúčastněná na řízení, též vyvlastnitel) k omezení vlastnického práva žalobce zřízením věcného břemene užívání pozemků parc. č. ■■■, ■■■, ■■■ a ■■■ v k. ú. ■■■ (ve spoluvlastnictví žalobce), a to za účelem zřízení, provozování, provádění rekonstrukcí a oprav VTL plynovodu DN 300. Žalobu v části směřující proti výroku II. rozhodnutí stavebního úřadu o vyvlastnění, jímž byla podle § 24 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění určena náhrada za vyvlastnění, soud usnesením ze dne

14. 1. 2014, č. j. 59 A 3/2014-15, které nabylo právní moci dne 20. 1. 2014, vyloučil k samostatnému projednání a věc předal civilnímu úseku zdejšího soudu k rozhodnutí.

Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně zjistil a posoudil skutečný stav. Pominul, že přes předmětné pozemky vede ve shodné trase stávající VTL plynovod DN 500, k němuž se vztahuje ochranné a bezpečnostní pásmo. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že s ohledem na danou skutečnost mohla být věc technicky řešena jinak, a to tak, aby se bezpečnostní pásmo v maximální míře 40 m zmenšilo a nedošlo ke znehodnocení pozemků pro jejich využití jako stavebních parcel, o což se žalobce snaží. Tato skutečnost měla být žalovanému známá z moci úřední a nelze vytýkat žalobci, že nic takového ve vyvlastňovacím řízení nenamítal. Je věcí zájemce o věcné břemeno, aby navrhl takové technické řešení, které by umožnilo zmenšení bezpečnostního pásma a tím i nezbytného rozsahu věcného břemene.

Dále žalobce namítal nesplnění podmínek pro vyvlastnění. Není pravdou, že by nejednal s vyvlastnitelem a nechtěl uzavřít dohodu. Dovolával se jednání s Ing. D.L. a Ing. I.Š., zástupkyněmi vyvlastnítele, s nimiž telefonicky hovořil, korespondoval a chtěl uzavřít dohodu ve smyslu reálného finančního vyrovnání. Byl to právě vyvlastnitel, který návrhy žalobce na uzavření dohody odmítl s tím, že bude vyvlastněno. Takové jednání je v rozporu s dobrými mravy, je zneužitím postavení silnějšího ve smluvním vztahu. Žalovaný jeho jednání neprohlédl a svým rozhodnutím bezdůvodně zvýhodnil příjemce věcného břemene. Vyvlastnění nebylo přípustné, neboť práva k pozemku mohl oprávněný z věcného břemene získat dohodou, nebyla tak splněna podmínka podle § 3 zákona o vyvlastnění.

Další část žalobních námitek se již vztahovala ke způsobu a výši stanovení náhrady za vyvlastnění. Žalobce navrhoval zrušení rozhodnutí žalovaného s tím, aby mu byla vrácena věc k dalšímu řízení, a požadoval náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný nejprve obšírně věnoval důvodům, pro které je třeba přes závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2014, č. j. 8 As 48/2014-33, považovat žalobu za opožděně podanou. V další části vyjádření žalovaný setrval na tom, že zákonné podmínky pro rozhodnutí o vyvlastnění v podobě omezení vlastnického práva žalobce k předmětným pozemkům zřízením věcného břemene ve prospěch vyvlastnítele byly dodrženy. Žalovaný pak uvedl shodné skutečnosti jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále připomněl, že problematika existujícího VTL plynovou DN 500 nebyla předmětem vyvlastňovacího řízení. Rovněž požadavek žalobce na jinou technickou podobu umístěného plynovodu vzhledem k požadavku na minimalizaci ochranného či bezpečnostního pásma ve vztahu k úsilí o přeměnu pozemků na zastavitelné plochy, označil žalovaný za bezpředmětný. Tyto pozemky jsou dle aktuálního stavu územního plánu města Liberce nezastavitelnými plochami. K jednání mezi žalobcem a vyvlastnitelem žalovaný poznamenal, že jde o občanskoprávní záležitost, kterou mu nepřísluší komentovat, zákon o vyvlastnění pouze požaduje, aby k žádosti o vyvlastnění bylo řádně doloženo, že došlo k pokusu o dohodu, což bylo v daném případě splněno. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

RWE GasNet, s.r.o., se jako vyvlastnitel a osoba zúčastněná na řízení k podané žalobě písemně vyjádřil. Uvedl, že jako držitele licence na distribuci plynu v dotčeném území ho stíhá povinnost dle § 59 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu

státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti pro účely zřízení a provozování plynárenských zařízení. Stávající plynovod DN 500 byl vybudován v souladu se zákonem č. 67/1967 Sb. a umístění stavby „Rekonstrukce VTL plynovodu DN 300“ je v souladu s územně plánovací dokumentací a územním rozhodnutím ze dne 29. 12. 2006. Rozsah ochranného pásma je pak pevně stanoven § 68, resp. § 69 energetického zákona, když povolení umístění stavby v ochranném pásmu je možné v individuálních případech po posouzení veškerých okolností případu. Vyvlastnitel zmínil nikoli fatální omezení užívání dotčených pozemků a finanční kompenzaci za vyvlastnění. Podmínky pro vyvlastnění považoval vyvlastnitel za splněné, odkázal v tomto směru na odůvodnění správních rozhodnutí. Dohody mezi ním a žalobcem nebylo dosaženo, důvodem bylo setrvání žalobce na neúměrně vysokých finančních požadavcích. V průběhu vyvlastňovacího řízení pak žalobce žádný finanční požadavek neuplatnil, cena za omezení vlastnického práva byla zjištěna znaleckým oceněním na základě zákona č. 151/1997 Sb. ve výši 30 110 Kč. Žaloba je nedůvodná, vyvlastnitel se v postavení osoby zúčastněné na řízení se připojil k návrhu žalovaného na její zamítnutí.

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil tyto, pro danou věc rozhodné skutečnosti:

Dne 31. 10. 2012 podal vyvlastnitel žádost o vyvlastnění v podobě omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene pro uskutečnění stavby rekonstrukce VTL plynovodu DN 300 – obchvat Liberce – II. etapa. K žádosti doložil pravomocné územní rozhodnutí ze dne 29. 12. 2006, č. j. SUUR/7120/138216/06-Ka. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že zmíněný plynovod je v územně plánovací dokumentaci veden jako veřejně prospěšná stavba. Vyvlastnitel dále doložil návrhy dohod na zřízení věcného břemene adresované žalobci, včetně geometrického plánu, z něhož vyplývá trasa plynovodu a tak i rozsah požadovaného věcného břemene. Dopisem ze dne 26. 6. 2011 žalobce na korespondenci vyvlastnítele reagoval tak, že s výstavbou plynovodu, tedy s věcným břemenem na mj. předmětných pozemcích bude souhlasit tehdy, bude-li vyplacena náhrada 12 000 Kč za běžný metr plynovodu. Písemností ze dne 9. 4. 2013 žalobci doručenou dne 16. 4. 2013 stavební úřad oznámil, že ústní jednání ve věci se bude konat dne 21. 5. 2013. Žalobci zároveň oznámil, že obdržel znalecký posudek, a dal mu možnost vyjádřit se k podkladům a zároveň jej poučil o koncentraci řízení, tj. že námitky lze uplatnit nejpozději při ústním jednání. Z protokolu o ústním jednání ze dne 21. 5. 2013, č. j. SUSU/7120/148770/12-Lá, vyplývá, že ústního jednání se žalobce neúčastnil, žádné námitky proti záměru vyvlastnění neuplatnil. Při ústním jednání byla s vyvlastnitelem projednána žádost a důvody vyvlastnění.

Rozhodnutím ze dne 2. 7. 2013, č. j. SUSU/7120/148770/12-Lá, bylo žádosti vyvlastnítele vyhověno a dle § 24 odst. 2 písm. a) zákona o vyvlastnění zřízeno věcné břemeno užívání označených pozemků ve prospěch vyvlastnítele, které spočívá v oprávnění podle § 59 odst. 1 písm. e) a f) energetického zákona a) vstupovat a vjíždět na předmětné pozemky v souvislosti se zřizováním, rekonstrukcemi, opravami a provozováním VTL plynovodu DN 300, a b) zřídit a provozovat uvedené liniové plynárenské zařízení na částech ploch předmětných pozemků ve tvaru a umístění vymezeném geometrickým plánem č. 1890-1972/2012, jež je nedílnou součástí rozhodnutí, a to ve výměře uvedené. Věcné břemeno bylo

zřízeno na dobu neurčitou. Zároveň bylo rozhodnuto i o výši náhrady a lhůtě k jejímu vyplacení. Rozhodnutí o vyvlastnění stavební úřad odůvodnil naplněním § 4 odst. 2 zákona o vyvlastnění, když veřejný zájem byl prokázán, neboť prováděná stavba je ve veřejném zájmu dle § 2 odst. 2 písm. b) bod 1 energetického zákona a pozemky, které jsou předmětem vyvlastňovacího řízení, jsou určeny k zastavění stavbou zřizovanou ve veřejném zájmu dle územního plánu města Liberce jako veřejně prospěšná stavba, tedy jsou v souladu s cíli a úkoly územního plánování dle § 3 odst. 2 zákona o vyvlastnění. Jako veřejně prospěšná stavba je stavba plynovodu projednávána také v návrhu nového územního plánu města Liberce. Stavební úřad odkázal na vydané územní rozhodnutí ze dne 29. 12. 2006, které je platné, neboť dne 7. 6. 2007 bylo vydáno stavební povolení, a s částí stavby již bylo započato a dne 9. 3. 2009 bylo vydáno na část stavby kolaudační rozhodnutí. Stavební úřad dále odkázal na § 59 odst. 1 písm. e) a f), odst. 2 energetického zákona a uzavřel tím, že veřejný zájem byl v řízení prokázán. Kopii doporučeně zaslaných písemností, a to smlouvou o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene, byl prokázán bezvýsledný pokus o uzavření dohody o omezení vlastnického práva k předmětným pozemkům. Stavební úřad dále odůvodnil, že vyvlastnění bylo provedeno v nezbytné míře, když dle § 68 odst. 1 energetického zákona jsou plynárenská zařízení chráněna ochrannými pásmy, tím byl odůvodněn nezbytný rozsah zřízení věcného břemene dle geometrického plánu.

Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí v části týkající se omezení spoluvlastnických práv žalobce k dotčeným pozemkům potvrzeno. Žalovaný především zdůraznil uplatnění koncentrační zásady v řízení a poukázal na to, že žalobce v průběhu řízení před stavebním úřadem žádné námitky proti danému záměru neuplatnil, proto byly odvolací námitky přezkoumány z hlediska zákonnosti a správnosti prvostupňového rozhodnutí jako jiné uplatněné skutečnosti. Žalovaný konstatoval, že trasování a umístění stavby plynovodu bylo učiněno již příslušným územním rozhodnutím v souladu s územně plánovací dokumentací. Nejedná se tedy o libovůli či svévoli. V procesu tvorby územního plánu mohl každý vznášet připomínky k návrhu územního plánu, vlastníci dotčených pozemků byly rovněž účastníky řízení o umístění stavby, mohli tak vznášet námitky proti konkrétní podobě trasování plynovodu. Žalovaný poznamenal, že z odvolání ani jeho doplnění nevyplývá, že by žalobce inicioval procesy týkající se změny územně plánovací dokumentace. Zdůraznil povahu plynovodu jako veřejně prospěšné stavby, vyvlastnění je tak v souladu s § 170 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), neboť se jedná o veřejně prospěšnou stavbu dle územního plánu města Liberce, vydaného obecně závaznou vyhláškou Statutárního města Liberce č. 2/2002 v čl. 6 bod C2 a také dle územního rozhodnutí ze dne 29. 12. 2006. Všechny pozemky, které byly věcným břemenem zatíženy, jsou uvedeny ve výroku územního rozhodnutí ze dne 29. 12. 2006, jakož i stavebního povolení ze dne 7. 6. 2007 jako pozemky, na kterých byla předmětná stavba umístěna a povolena. Ve prospěch vyvlastnění pro danou stavbu svědčí i důvody dle § 59 odst. 1 písm. e) a f) energetického zákona ve vazbě na § 2 odst. 2 písm. b) bod 1 energetického zákona, podle něhož je distribuční soustava zřizována a provozována ve veřejném zájmu. Pokud tedy byla stavba vymezena jako veřejně prospěšná, lze potřebná práva k nemovitostem vyvlastnit ve smyslu § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Rozsah věcného břemene zahrnuje trasu plynovodu včetně ochranného pásma, jehož šíře činí 8 m dle energetického zákona, s čímž plně koresponduje vypracovaný geometrický plán zaměření věcného břemene, podle něhož byla také vypočtena náhrada. Podle žalovaného byly splněny podmínky pro vyvlastnění, neboť

dohoda nebyla uzavřena, když žalobce nesouhlasil s nabízenou cenou. Zákon o vyvlastnění preferuje dohodu mezi stranami, počítá však s možností, že k této dohodě nedojde. Nato se již žalovaný věnoval výši náhrady za vyvlastnění.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení jeho vydání předcházející, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s.

K projednání žaloby nařídil soud na přání žalobce ústní jednání, při němž oba účastníci setrvali na svých argumentech. Žalobce za klíčovou považoval otázku předchozího neúspěšného pokusu o dohodu o omezení vlastnického práva s tím, že soud se má vyjádřit k možnému zneužití postavení vyvlastnítele, který je soukromým podnikatelským subjektem, pokud při jednání s vlastníkem předloží dohodu, jejíž podstatou je zjevně nesmyslný návrh, který by nebyl žádnou rozumnou osobou přijat.

Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba není důvodnou.

Nejprve je však třeba odmítnout veškerou polemiku žalovaného, týkající se včasnosti podání žaloby. V dané věci je soud vázán právním názorem vysloveným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2014, č. j. 8 A 48/2014-27, nyní již publ. ve Sb. NSS 3143/2015, jímž bylo zrušeno usnesení zdejšího soudu ze dne 4. 3. 2014, č. j. 59 A 3/2014-29, kterým byla nejprve žaloba odmítnuta pro opožděnost. Nejvyšší správní soud v označeném rozsudku (bod [27] rozsudku) závazně vyslovil, že krajský soud nesprávně považoval podanou žalobu za opožděnou, z čehož vyplývá povinnost zdejšího soudu žalobu meritorně projednat.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí správních orgánů v části týkající se vyvlastnění v podobě omezení spoluvlastnických práv žalobce k předmětným pozemkům zřízením věcného břemene, definovaného rozsahu, ve prospěch vyvlastnítele, který je provozovatelem VTL plynovodu.

Podle § 59 odst. 2 energetického zákona je *provozovatel distribuční soustavy povinen zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo její části pro účely uvedené v odstavci 1 písm. e), a to smluvně s vlastníkem nemovitosti; v případě, že vlastník není znám nebo není určen nebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo nedošlo k dohodě s ním a jsou-li dány podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě podle zvláštního právního předpisu (jímž je zákon o vyvlastnění), příslušný vyvlastňovací úřad rozhodne na návrh provozovatele distribuční soustavy o zřízení věcného břemene umožňujícího využití této nemovitosti nebo její části.*

Podle § 3 zákona o vyvlastnění ve znění účinném do 31. 1. 2013 je vyvlastnění *přípustné jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem a jen, jestliže veřejný zájem na dosažení tohoto účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného. Vyvlastnění není přípustné, je-li možno práva k pozemku nebo stavbě potřebná pro*

uskutečnění účelu vyvlastnění získat dohodou nebo jiným způsobem. Sleduje-li se vyvlastněním provedení změny ve využití nebo v prostorovém uspořádání území, včetně umisťování staveb a jejich změn, lze je provést, jen jestliže je v souladu s cíli a úkoly územního plánování. Podle § 4 odst. 1 citovaného zákona vyvlastnění lze provést jen v takovém rozsahu, který je nezbytný k dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem. Dle odst. 2 téhož ustanovení veřejný zájem na vyvlastnění musí být prokázán ve vyvlastňovacím řízení. Ustanovení § 5 citovaného zákona pak stanoví podmínky předchozího pokusu o uzavření dohody o návrhu vyvlastnitelů na získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě.

Soud se nejprve zabýval žalobními námitkami ve vztahu k trasování VTL plynovodu DN 300 a rozsahu věcného břemene. Ve shodě s tím, co uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, soud konstatuje, že trasování a případná absence smluvního vztahu k umístění stávajícího VTL plynovodu DN 500 nebyly předmětem řízení o vyvlastnění, které vyústilo ve vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a ani soud se těmito námitkami nemůže zabývat. Technické řešení a přesné umístění stavby VTL plynovodu DN 300, k jehož zřízení a provozování bylo věcné břemeno zřízeno, je již záležitostí pravomocně vyřešenou. Jak správní orgány případně uvedly v odůvodnění svých rozhodnutí, stávající územní plán města Liberce označil stavbu VTL plynovodu DN 300 za veřejně prospěšnou. V souladu s touto územně plánovací dokumentací pak bylo vydáno územní rozhodnutí ze dne 29. 12. 2006, č. j. SUUR/7120/138216/06-Ka, a v návaznosti na to i stavební povolení ze dne 7. 6. 2007, č. j. SUSR/7130/60353/07-So, a na část stavby plynovodu také i kolaudační rozhodnutí. Těmito skutečnostmi žalobce nijak neoponoval. Označenými správními rozhodnutí bylo již trasování, a v důsledku toho i ochranné pásmo, jakož i technické provedení VTL plynovodu DN 300 jako veřejně prospěšné stavby závazně určeno. Jiné technické řešení a v důsledku toho případně jiné vymezení tvaru a rozsahu věcného břemene proto nemohlo být předmětem řízení o vyvlastnění. Žalobcovy případné snahy o změnu funkčního využití spoluvlastněných pozemků nemohly být brány v úvahu. Správním orgánům nelze vytýkat, že vycházely ze stavu, který tu byl v době jejich rozhodování, a nepochybily, pokud při definování rozsahu věcného břemene vycházely z přiloženého geometrického plánu, který zachycoval ochranné pásmo v šíři dle § 68 odst. 2 písm. b) energetického zákona (tj. 4 m na obě strany půdorysu u VTL plynovodu) podle trasování plynovodu, jak o něm bylo pravomocně rozhodnuto. Soud proti neshledal potřebu doplnit dokazování námitkami uplatněnými v procesu pořizování územního plánu, ani odborným vyjádřením, když žalobce v tomto směru ani neupřesnil, jaké konkrétní skutečnosti by tímto měly být prokázány.

Další žalobní bod se týkal nesplnění podmínek pro vyvlastnění dle § 3 zákona o vyvlastnění. Jak již soud předdeslal, dle § 3 odst. 1 věta druhá zákona o vyvlastnění není vyvlastnění přípustné, je-li možno práva k pozemku nebo k stavbě potřebná pro uskutečnění účelu vyvlastnění, získat dohodou, nebo jiným způsobem. Podrobnosti týkající se předchozího pokusu o dosažení dohody, obsahuje ustanovení § 5 zákona o vyvlastnění. Také § 59 odst. 2 energetického zákona počítá s tím, že provozovatel distribuční plynárenské soustavy se nejprve pokusí zřídit věcné břemeno s vlastníkem nemovitosti dohodou, teprve nedošlo-li k takové dohodě, rozhoduje o vyvlastnění příslušný vyvlastňovací úřad na návrh.

V souzeném případě byla podmínka neúspěšného pokusu o uzavření dohody o zřízení věcného břemene mezi vyvlastnitelem a žalobcem naplněna. K žádosti o vyvlastnění

vyvlastnitel doložil, že učinil několik pokusů o dohodu se žalobcem o zřízení věcného břemene ve vztahu nejen k předmětným pozemkům. Již dopisem ze dne 1. 8. 2006 vyvlastnitel žádal žalobce o schůzku s ohledem na záměr rekonstrukce VTL plynovodu. V roce 2007 byl žalobce upozorněn, že mu byl zaslán návrh smlouvy o zřízení věcného břemene. V průběhu roku 2011 (dopis ze dne 17. 5. 2011) byly žalobci znovu adresovány návrhy smluv o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a souhlasu se zřízením stavby. Z odpovědi žalobce ze dne 26. 6. 2011 pak vyplývá, že se zřízením věcného břemene by souhlasil pouze za jiných finančních podmínek. Na to vyvlastnitel reagoval dopisem ze dne 7. 6. 2012, v němž shrnul jednání o pokusech uzavřít smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a žalobci sdělil, že jeho požadavek na finanční náhradu nemůže být akceptován, a také konstatoval, že návrhy na vypracování znaleckého posudku zůstaly bez odezvy. Je tedy zřejmé, že vyvlastnitel učinil pokus o získání věcných práv k předmětným pozemkům dohodou za finanční náhradu, žalobce na tento návrh nereflektoval, vznesl svoje finanční požadavky. Ty však nebyly vyvlastnitelem akceptovány a jeho snaha o pořízení znaleckého posudku o ceně náhrady za omezení spoluvlastnických práv žalobce již zůstala bez odezvy. Soud tak uvádí, že zákonná podmínka předchozího marného pokusu o zřízení věcného břemene dohodou, jak ji předvídá § 59 odst. 2 energetického zákona, jakož i § 3 odst. 1 věta druhá zákona o vyvlastnění, byla naplněna. Skutečnost, že vyvlastnitel neakceptuje návrh vyvlastňovaného na finanční náhradu za omezení vlastnických práv, není zákonem o vyvlastnění nijak zohledněn, nelze tak hovořit o zneužití silnějšího ve smluvním vztahu. V souzeném případě lze naopak zdůraznit, že vyvlastnitel se pokoušel o dohodu se žalobcem opakovaně, rovněž byly doloženy jeho snahy o stanovení náhrady za zřízení věcného břemene dohodou ve výši určené znaleckým posudkem. Žalobcem navrhované důkazy týkající se dalších jednání se zaměstnankyněmi vyvlastnitel soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť pro účely posouzení splnění zákonných podmínek pro vyvlastnění má za postačující, že vyvlastnitel doložil ze své strany učiněný pokus o uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a negativní odpověď žalobce na tento návrh.

Poslední část žaloby se již týkala způsobu stanovení a výše náhrady za vyvlastnění. Soud připomíná, že tato část žaloby byla vyloučena k samotnému projednání a krátkou cestou postoupena civilními úseky zdejšího soudu k projednání v řízení dle občanského soudního řádu.

Ze všech uvedených důvodů byla žaloba zamítnuta dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Soud zároveň v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. vyslovil, že osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení, ostatně o náhradu nákladů řízení nežádala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 24. února 2015.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu